

Sto kroků samoty

Jarret

Slunce rozpaluje Jeruzalém
který je na dvě půlky rozdělen
u zdi nářků stojíš
polykáš slzy a prach

Město dvou bohů, tak to je náš svět
moje žalmy znáš už nazpaměť
a i já mám z těch modliteb strach

Říkáš nevadí
veř si čemu chceš a zůstaň se mnou dál

a já nevím, proč to říkám
proč se sebe v tobě zříkám
proč to nevydržím

Nechci mluvit, ublížila jsem dost
sto kroků samoty jdeš po střepech bos
věčně zdůvodňuje
ten kdo nevěří

Něco mi říká všeho nech a běž
tónem jak příkázání nezabiješ
chci to říct
radši počkám až se sešeří

Říkáš nevadí
veř si čemu chceš a zůstaň se mnou dál
a já tuším, proč to říkám
proč se sebe v tobě zříkám
proč to nevydržím

Všechny slova co znám
za jedno gesto rozprodám
jedno gesto - tvůj palec dolů
toho se snad nedočkáám

Óó... ó... óó...

Veř si čemu chceš a zůstaň se mnou dál
a já vím, proč to říkám
proč se sebe v tobě zříkám
proč to nevydržím